

Utandı Kelimeler Sessizliğimize

– S. Yetgin · 19 Şubat 2015

Sana teyellenmiş sevdalar biriktirdim
Sonra bir şiir yazıp küllerime serptim
Erken kucakladım emsalsiz sevinçleri
Temmuz uykusuzluğuma beleyip seni
En umarsız anlarıma adını maskeledim

Kelimeler utangaç kalırdı sessizliğimize
Rüzgâra beledik örselenmiş yalnızlığımızı
Yamalı anılar konuşurduk biz gecelerce
Bir yıldız düşüverirdi pastil ovalarımıza
Yakamoz düşlerimiz yaşlarımızla kururdu

Bütün hudutları aşkla çizilmiş ülkelerde
Yokluğunun rotalarına kalbimi de kattım
Haşhaş sözcükler arardım seni özlediğimde
Saçlarının ışıltılarında hasreti söndürürdüm
Yeryüzünün en mat ışıkları ağıtlara dururdu

Ne kadar yürürsek asla ulaşamadığımız
Koştüğümüz halde hiç yetişemediğimiz
Girdaba düşen manolyam, gizli sevdam
Gögümden ruhuma düşen can damlam
Sen, ağlayan yüreğimdeki asil sızımsın

Bir menekşe sevinciyim ben marifetli dilinde
Baharları uyandırır, sözüme tohum düşürürsün
Dalgasına perçem düşürdüğüm sonsuzluğum
Yeşil damarlarımdaki muştı, can suyumsun
Sen, sesi yaşam, yüreği derman, sükût sessizliğimsin

Belki bir bankta, çocukların kahkahalar attığı parkta
Bir beyaz kâğıtsın elimde, güneşi yazıyorum sen diye
Her şarkıda bir hüzün, her dizede yalnızlığın türküsü
Yalnızlığımız değil aslında, hüznümüzdür yazdığımız
Sen, ölümlere gülümseten, her sözüne tutkunluğumsun

De ki bana; ağlamayan hangi gözde doğar güneş, parıldar ay
Sarılip rüzgârın gölgesine hiç özlemedik mi oyuncaklarımızı
Yaşama asla yetmeyen paramız, erken inen yorgunluklarımız
Sevdadan yanan avuçlarımız, ağırlı düşlerde kaybolmalarımız
Sen, yetim düşlerimin içinde sürüklendiğim pırıl pırıl gölümsün

Göçebe sevdalarla, delişmen aşklarla tükenir soluğumuz
Bir ilahi dinler gibi, sonsuz göklerden balonlar indiririz
Yaramazlığımız, haylazlığımız, baldan tatlı çocukluğumuz
Hayat pazarında örselenir, paylanır ara sıra efkârlarımız
Ne kadar seversek sevelim, inkârımızdır son baharlarımız.

Selahattin Yetgin